

УВОД

Однос између предшколске установе и породице је од највећег значаја за остваривање циљева васпитно образовног рада, другачије речено сарадња је од највећег значаја за остваривање интереса деце и полази од тврдње да породица има кључну улогу у животу детета. Упознавање са основним карактеристикама породице (социјалним, културним, економским, образовним статусом) доприноси развоју сарадње на начин који одговара породици и доприноси остваривању основних циљева и задатака васпитно-образовног процеса. Континуирана сарадња предшколске установе и породице доприноси како развоју детета и унапређивању васпитача тако и развоју родитељске услуге.

Услов за здрав и природан развој детета је у првом реду сређен породични живот. Живот детета у породици је, прва, највећа, и незаменљива школа за дете. Од односа који у породици владају, зависи какво ће бити чије ментално здравље. Услови који постоје у породици утичу да се дете успешније развија или заостаје у развоју. Према томе, може се рећи да се у породици даје темељ целокупног васпитања деце. Међутим, као што су деца значајна за родитеље, она су значајна и за наше друштво, предшколске установе, школе и радне организације. Друштво је подједнако одговорно за васпитање као и породица.

Све виши стандард, сложенији процес производње, многобројни међусобни друштвени утицаји, динамичнији темпо живота и рада, и све заостренија борба друштвених идеологија у свету, доприносе да васпитање најмлађих постане сложеније и теже. Чињеница је да ови фактори доприносе порасту породица у којима родитељи све мање времена проводе са децом а све више су преданији послу. Пред друштво се сада поставља да предузме неопходне мере и обезбеди услове за нормалан развој, пре свега деце запослених родитеља.

Породица има велику улогу и у стварању основа моралног васпитања детета. Оно што је карактеристично за дете предшколског узраста јесте да се оно идентификује са понашањем својих родитеља, као и са њиховим моралним ставовима. У складној породици у којој постоје коректни односи, пуни љубави и поштовања, дете стиче љубав према раду, поштовање друштвене имовине, и одраслих људи.

1. ТЕОРИЈСКИ ПРИСТУП ИСТРАЖИВАЊУ

Појам породице

Породица је примарна друштвена група која се заснива на био репродуктивним, био-сексуалним, био-социјалним, социо-заштитним и социо-економским везама мужа и жене, као и њихове деце, који су међусобно спојени браком, сродством и удружени ради лакшег задовољавања разноврсних потреба личности, друштва и породице.

У овом поглављу ауторка је укратко изнела погледе и схватања појединих мислилаца о породици и друштву у васпитању деце и омладине.

Сократ нпр. истиче да послушност деце као смисао васпитања лежи у друштву. За разлику од Сократа Платон каже да је задатак васпитањ да се открију способности сваког појединца. Социјал-утописта Кампанела у својим делима истиче да родитељи немају способност да васпитају своју децу, и да зато друштво мора да преузме бригу о њима.

У периоду 17 и 18 века појављују се различите теорије васпитања. Најзначајнији оснивач модерне педагошке мисли био је Јан Амос Коменски. Он се сматра зачетником свих нових идеја о предшколском васпитању. Веома велики допринос породичном васпитању дао је Жан Жак Русо који се залагао за природно васпитање. Значај предшколског васпитања назначио је и Фридрих Фребел у свом делу Васпитање човека. Васпитању деце у породици и посебан утицај мајке на васпитање наглашавао је Јохан Хајнрих Песталоци. Док руски педагог Макаренко породично васпитање сврстава међу најтежа и најмање разрађена педагошка питања.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com